

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa :

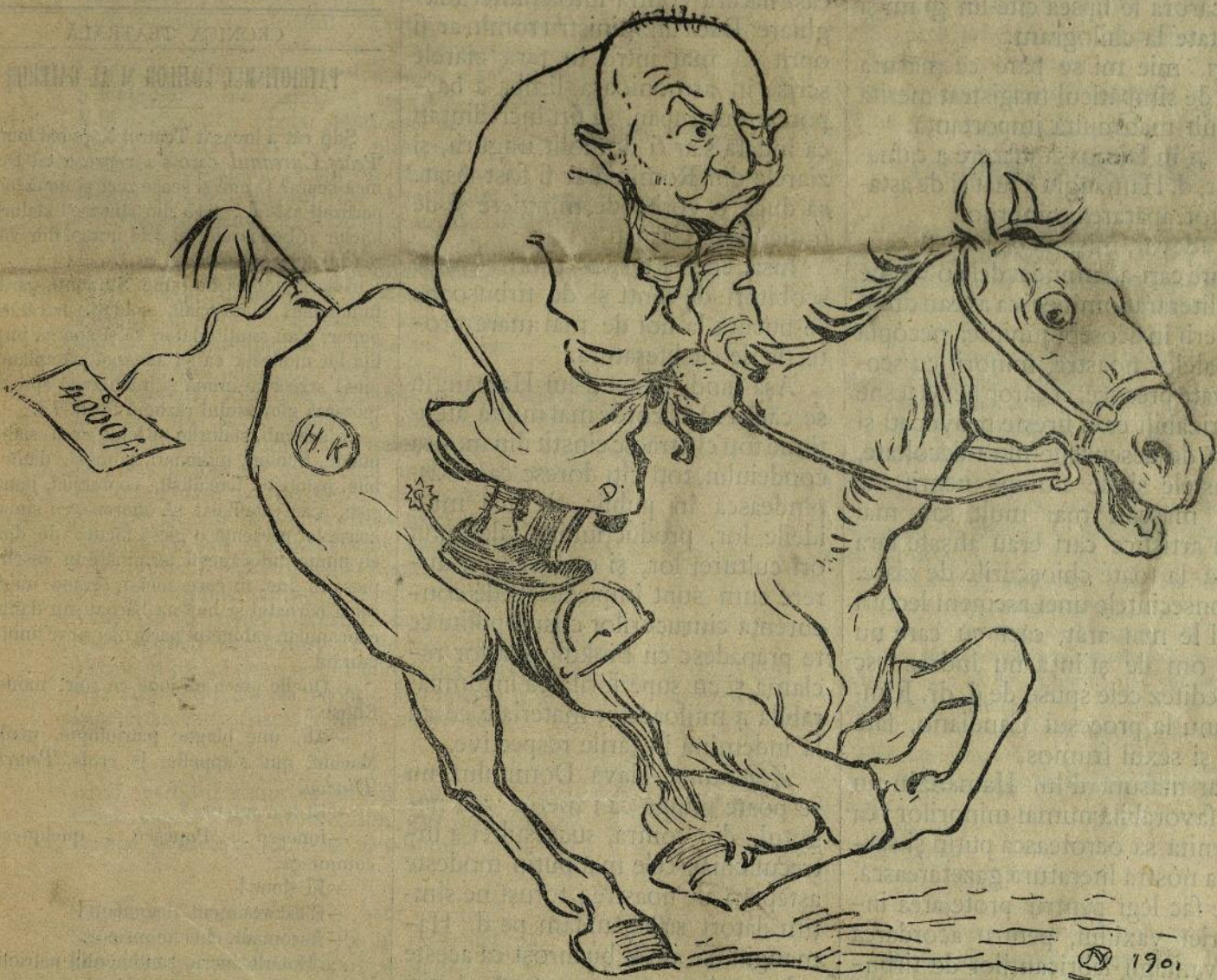
PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :
GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
 pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

SCUZE LA MUSCALI PE CAL NEMȚESC

La ora 12 noaptea, d. D. Sturdza, călărind pe fostul cal al locotenentului Heyl Kurt, aleargă să ceară scuze lui don colonel Leontievici, diplomat eu cauciuc și cu chiria neplătită.

BRAVO DOMNULE HAMANGIU !

Am citit în ziare că d. judecător de instrucție Hamangiu a dat ordin să se interzică vânzarea în Capitală a ziarelor *Fin de siècle*, *Sans gêne*, *Tutu* și alte câteva epatante și mirobolante coșonerii franțuzești. D. Hamangiu a constatat, cu acest prilej, că fie-care din aceste publicații vindea câte-o mie cinci sute de exemplare, mai mult adică de cât multe din ziarele românești serioase, sănătoase și bine scrise. Colosală cantitate de magium se consumă în București !

Confrații mei de la gazetele cotidiene au înregistrat interzicerea numerelor gazete cocotidiene cu aceeași indiferență cu care ar fi anunțat că subcomisarul Reteveiu a confiscat de la brutarul Jimblachis două franzele cărora le lipsea câte-un gram și jumătate la chilogram.

Ori, mie mi se pare că măsura luată de simpaticul magistrat merită cu mult mai multă importanță.

Ca și în faimoasa afacere a cămătarilor, d. Hamangiu a luat și de astădată tot apărarea minorilor.

În adevăr, mișuna de reviste cantaridare cari-au inundat dela o vreme piața literară românească aveau drept mușterii în deosebi junimea necoptă a școalelor noastre, minorii cu sensualitate precoce, ai căror nervi lesne hysterizabili erau firește provocați și ațîțați de desaturările ultra-decoltate, de fustele și de ciorapii negrii, de acele mășcări mai mult sau mai puțin artistice cari erau afișate fără sfială la toate chioșcurile de ziare.

Consecințele unei asemenea lecturi nu vi le mai arăt, căci eu care nu sunt om de știință nu îndrăznesc să reeditez cele spuse de d. dr. Rîmniceanu la procesul Candiano, față fiind și sexul frumos.

Dar măsura d-lui Hamangiu nu este favorabilă numai minorilor ; ea e menită să ocrotească puțin și sărmana noastră literatură gazetărească.

Se fac legi pentru protejarea industriei vaxului, pentru acordarea de avantagii fabricanților de tirbușoane sau de scobitori de dinți, legiuitorul a arătat în tot-d'auna o părintească sollicitudine celor mai meschine negustorii ; marfa intelectuală însă, cugetarea și munca românească, au fost pururea orop-

site, nici-o mină de ajutor nu li s'a întins.

Un caz : Ungurii, pe cari cu o nobilă și tricoloră îngîmfare îi proclamăm totdeauna grozav de inferiori nouă, cari pare-se că am supt de la lupoaica lui Romulus toate calitățile, ungurii nu lasă să treacă peste granița lor nici-un ziar românesc. În schimb, toți Șandorii și Iulișcile cărora România le acordă larga ospitalitate a grajdurilor și bucătărilor ei, au toată libertatea să se delecteze citind cele mai scîrnave tipărituri ungurești, în cari «proștii de valahi» sunt batjocoriți și înjurați zilnic. Ceea ce fac ungurii e fără îndoială necivilizat ; dar d'o mie de ori mai condamnabilă nepăsarea și lipsa de curaj a înflăcăraților patrioți români, cari nu au uzat de represalii de aceeași natură contra intoleranței maghiare. Dacă un ministru român ar fi oprit să mai intre în țară ziarele scrise în armonioasa limbă a bașporcarului Jupan, să fiți încredințați că îndată s'ar fi demolit ungurii, și ziarele din România ar fi fost lăsate să ducă o vorbă de mîngiere și de frație peste Carpați.

Însă, cum am spus, fabricanții de scobitori de dinți și de tirbușoane se bucură la noi de mai mare protecție de cât literatura.

Așa fiind, faptei d-lui Hamangiu se cădea să-i acorde mai multă atențiune toți cîți trăesc cîstit din munca condeiului, toți cîți doresc ca să răspîndească în public cât mai mult ideile lor, producțiunile talentului ori culturii lor, și cari văd cu durere cum sunt împiedecați de concurența ciurucurilor cosmopolite ce te prăpădesc cu Pinkuleasca lor reclamă și cu superioritatea incomparabilă a mijloacelor materiale ce au la îndemîna în țările respective.

Zeflemeaua, slavă Domnului, nu se poate plînge că-i merge rău negoșul ; din contră, succesul ei a întrecut chiar cele mai puțin modeste așteptări ale noastre ; totuși ne simțim datorii să aplaudăm pe d. Hamangiu, și am fi bucuroși ca aceste aplauze, în cari nu se amestecă nici umbră de interes personal, să fie un îndemn și pentru alții cari au posibilitatea să mai dea o leacă de damp nefericitei literaturi românești.

George Ranetti

D. I. Niculescu, artist cu talent mare și cu abdomen idem.

GLUMĂ RĂUTĂCIOASĂ

A propos de mult așteptata apariție a *Săptămănei* d-lui Panu, un colectivist infam spunea deunăzi următoarea răutăta :

Panu a scos odată *Ziua*, acum trece la *Săptămăna*, pe urmă probabil o să scoată *Luna*, apoi *Anul*, pină cînd o ajunge la *Secolul XX*.

CRONICA TEATRALĂ

PATRIOTISMUL LOJILOR ȘI AL GALERIEI

Știți cât a 'neasc Teatrul Național la piesa *Peneș Curcanul* care s'a reprezentat Duminică seara? O mie și șeaze zeci și nouă lei, repartizați ast-fel : 645 din vinzarea stalurilor, lojelor și benoarelor și 424 numai din vinzarea biletelor de galerie.

Galeria gemea de lume. Studenți, gardiști, funcționari comerciali, soldați, bucătărese, popor, s'au simțit datorii să și spargă pușcu-lița lor modestă ca să meargă să aplaude o piesă scrisă cu inimă și inteligență spre apoteozarea glorioșului război de la 77.

În schimb, stalurile și lojile erau slab populate. Seniori, milionari, gomoși, dame nobile, pșuțiști, hailaiști, copiușci, jemanfișiști, n'au catadiesit să onoreze cu simandicoasa lor prezență o piesă făcută de doi ăia cu nume mitocănești terminate în «escu», o piesă în fine în care nici-o femeie nu și înșeală bărbatul și nici-un bărbat nu danțează cancanul în cabinetul particular al vr'unui restaurant.

—Quelle pièce on joue ce soir, monsieur Chose ?

—Ah, une blague patriotique, madame Machin, qui s'appelle, je crois, *Penech le Dindon*.

—Et les auteurs ?

—Ionesco . . . Popesco . . . quelquechose comme-ça.

—Fi donc !

—C'est vraiment degoûtant !

—Assomant, cher monsieur.

. . . Hotărit lucrul, sentimentul patriotic la noi românii este — cum ar zice scumpul monsieur Chose — «un sentiment très haut placé».

Da, foarte sus pus, sus de tot, tocmai la galerie, numai la galerie.

Maî rar aristocrație și pătură cultă ca la noi.

Coco.

ORIBILA RĂZBUNARE A UNUI SCAUN ȘCHIOP!!!

— POEM DRAMATIC —

O zi trecuse numai de la Sfintu Dumitru.
O masă, un fotoliu, un pat și un pupitru
Ședeau în jurul unui biet scaun ce gemea
Bolnav și într'o rină proptit d'o canapea.
— Ce ai monșer? l'ntreabă amicii săi în cor.
— Nenorocire frate! Mi-am rupt eri un picior.
Știți, un hamal sălbatec ne smulse din salon
Și ne-aruncă cu forța pe toți în camion.
Inghesuit ca într'o cutie cu sardele,
Am dat curs liber scârbei și indignărei mele.
Voi știți că nici odată eu n'am fost meloman,
Ei bine! mă trântise alături d'un pian!
Si, ce-i mai grav, hamalul (dea Domnu-un foc să-l arză).
Svirlise peste mine o puțină cu varză!
Ce-i drept, clavirul fuse d'o politețe rară,
Căci a tăcut într'uma; dar putina vulgară
Imprăstia în juru-mi un ast-fel de parfum,
Că nu mai avuiū forța să merg cu voi pe drum!
Deci, mă smucii odată, și — hop din camion!
Dar săritura asta mi-a fost cu ghinion,
Căci naiba mă împinse prea brusc să mă reped,
Șașa pierdui vai dreptul d'a'mi zice patruped!...
— De dragă, zise patul cu voce plingătoare,
Unde nu-i cap — proverbul a spus — vai de picioare!
Șacum, sârmane scaun, să nu crezi că sunt cobe,
Vei fi svirlit în prada nesățioasei sobe
Ce va 'nghiți cadavru'ți în pîntecu'i de foc!
— Ah, blestemată soartă lipsită de noroc!
Gemu cu jale șchiopul. De și-ar fi rupt piciorul
Un om, mergind pe stradă, cum s'ar fi strîns poporul
În preajma sa, și'ndată vr'un doctor îl pansa,
Iar presa-i da portretul și'l interwieva;
O pensie pe urmă i s'ar fi acordat
Prin stăruința vr'unui samsar sau deputat.
Un scaun însă'ndată ce și rupe un picior
Svirlit e fără milă pe rugul arzător!...
Voi, fraților, știți bine cum mi-am slujit stăpînul,
E drept deci să se poarte cu mine ca păgînul?
Cînd obosit de muncă se întorcea acasă,
De n'aș fi fost eu, oare cum ar fi stat la masă?
Eu care-i dam odihna cea plină de delicii,
Eu ce-i făceam pe gratis atîtea mari servicii,
Să pier de viu în flăcări sunt astă-zi condamnat!
Dar... pst!... Iată că vine stăpînul meu ingrat.
Vă rog, mobile scumpe, să nu-și spuneți nimic,
Voesc să joc o festă acestui om mojiic.
Nu-i spuneți că pierdut-am pe veci al meu picior,
Vreacă să'mi răzbun teribil și'n urmă pot să mor.
Așa cum sunt acuma proptit de canapea
Infirmitatea'mi tristă el nu o va vedea...

Apoi, perfidul scaun se adresă smerit
Către stăpîn: — Stăpine, îmi pari cam ostenit,
Ia mai poftim la mine să te-odihnești nițel!...

Stăpînul, făr să vadă că și bate joc de el,
Se așeză... O clipă — și jos fu răsturnat
D'a dura pe podele, isbindu-se de pat,
Că își făcu în frunte un colosal cucuiū,
Și și rupse și sacoul într'un nemernic cuiū,
Sacoū croit artistic de nentrecutul Melik*)!!...
...Iar șontorogul scaun rinji mefistofelic.

Tarascon.

*) Magazinul Melik este somat să achite de urgență această gentilă și inteligentă reclamă. Nota Administrației.

D. Dim. Alexandrescu, medic-șef veterinar al dobitoacelor din județul Ilfov. Avis amatorilor.

INCIDENT

Musiu Flaimuc și madam Ida
Urcatu-s'au într'un tramcal
Să-i ducă la Național,
Că cică se cânta *Aida*.

Ea însă 'n dreptul poștei vechi
Se dete jos... Ce se 'ntimplase?
Inchipuiți-vă: uitase
Să 'și puie vată în urechi!...

Victor

ACCIDENT NENOROCIT

Un tînăr elegant îmbrăcat se prezintă la
ghișeul accidentelor de drum de fier, în lo-
calul unei societăți de asigurare din Capitală.

— Domnule, am venit ca să mă despăgu-
biți.

— Ați fost victima unui accident de drum
de fier? întreabă ampoliatul.

— Mare nenorocire, domnule!

— Un picior fracturat?

— Nu. Mai rău!

— O mină?

— A, da, o mână afurisită. Ce ghinion,
domnule, ce ghinion! Când mi-a tăiat, am
crezut că...

— Că sunteți mort, nu-i așa? Trebuie să fi
simțit o durere îngrozitoare.

— Ba, din potrivă, eram foarte vesel, fumam
o țigare și fredonam un cântec, aveam o pre-
simțire că o să fie cu noroc, dar știți eram si-
gur; când d'odată...

— Cum, domnule, îți tăia trenul mîna și
dumneata cântai?!

— Pardon, nu ne înțelegem. Nu mi-a tăiat
mîna.

— Dar ce?

— Cărțile.

— Cine trenul?

— Ba nu, Iorgu Vasiliade.

— ?!.. Atunci accidentul de drum de fier?

— Ei da, am pierdut aseară 275 de lei,
toată leafa mea, la «chemin de fer».

— Mai teribil accident de drum de fier ca ăsta
ce mai vrei!

...Și tînărul elegant îmbrăcat salută foarte
serios pe ampoliat, care rămăsese ca un vi-
țel la poarta nouă, și se retrase.

Birlic.

ACCIDENT ȘI NENOROCIRE

Guliță întrebă pe bábaca :

—Tăticule, accident și nenorocire nu-i tot una ?

—Nu tată, e mare deosebire. Uite, spre exemplu... eă mă plimb cu măta mare — cu soacră-mea — pe marginea unui eleșteu, și d'odată ea alunecă și cade 'n apă. Asta e un accident. Imediat însă un nerod vede întimplarea, sare 'n apă și scoate pe măta mare... Asta-i nenorocire.

SCRISORI ȚĂRĂNEȘTI

Măria Ta,

Am dat d'un necaz și mă gândiți să 'ți scriu Măriei Tale, că ne ești Domn și va să te doară și pe Măria Ta sufletu de jalea norodului.

La vreo trei zile după Vinerea-Mare ni s'a bolnăvit lăutaru, și pină să prindem noi de veste 'și-a luat rămas bun de la lumea asta 'I-a rămas vioara pustie și pe noi poporenii ne-a lăsat cu focu la inimă de jalea atitor doine îngropate și troenite de frunza codrului despuat.

He, măre, om mai avea noi noroc să dăm d'un lăutar ca Ciotea ?

O să mă prăpădesc, Măria Ta, și n'o să mai am parte s'auz viers, de făcea să sburde inima 'n mine ca la 20 de ani.

Era tocmit la han la Trandafir.

Și ea să nu 'i rămie omului hanul fără lăutar, a adus o coțofană de lițan de pe la Buzău îmbrăcat în niște zdrențe albastre, ci-că e lăutar boeresc.

M-am dus și eă de sft. Dumitru la han, tocmai veniseră niște fini pe la mine.

Nu 'mi-a tienit refeneaua să 'ți spui drept. L-am pus să 'mi zică un haiducesc ; 'ți-ai găsit ! Nu știa nimic.

Dac'am văzut așa l-am lăsat să zică ce-o vrea el. A început un cîntec de lume d'alea de se cîntă pe la oraș. Ascultă să vezi, Măria Ta.

Nu pot crede, nu pot crede
Nici nu este de crezut,
Cine ochișori 'ți vede
Te inbește și măi mult.

Și strîngea vioara de gît și miolăia dibla de par'că trăgeai pisica de caadă pe rogojină. El, dă ochii peste cap și se ismenea de gîndeai că e muncit de ducă-se-pe-pustii.

Apoi altu :

S'a dus și orî ce-ași face
Azi totu e 'n zadar,
Măi bine-un glonț de pușcă
Și totu s'a sfinșit.

Și cu d'alde d'astea ne-a pisat pin'a dat soarele 'n de seară.

Pe urmă mi-am luat bună-vremea de la omenii și-am plecat acasă. Am aprins luleaua și m'am așternut pe gînduri.

S'a stricat lumea, Măria Ta, și-o să ni se ismenească și limba cum ni s-au ismenit cîntecetele.

Că, să știi de la mine o vorbă. Dacă ne-am mai ținut pin'acuși, cum a dat D-zeu, și nu ne-am amestecat cu alte neamuri, e că ne-a

fost dragă limba și cîntecul. Cîntecul ne-a făcut să ne fie dragă moșia strămoșească fiind că mereu ne-a tot spus :

Foae verde bob areu,
Iarna pe viscolu greu
Trăesc cum dă Dumnezeu.
Iar pe vara cea frumoasă
Casă mi-este umbra deasă,
Așternut mi-este pămîntu
Și ceru-acoperămîntu.
ori :
Unde mî-e pădurea rară
Se string cucii dintr'o țară
Și-așa 'mi cîntă de frumos
De pică frunza pe jos.

Iar dacă s'a legat doru de sufletu romînului și 'i-a ieșit mîndra 'n cale cu ochi limpezi și frumoși, cu gît alb și buze dulci, i-a doinît așa flăcăul :

De-ai cunoaște, de-ai pricepe
Dragostea de und se 'ncepe :
De la ochii de la sprincene,
De la buze subțirele,
De la șirul de margele.

Și cite și mai cite ; că n'aș măi isprăvi să le spui pe cite le măi țiiu mînte și cite ni le spunea răposatul Ciotea, facă-i D-zeu parte pe lumea ailaltă de traiu bun și bucurie, că-a 'nveselit un sat întreg — o viață de om.

Da'o să-mi zici că : ce-are aface scripea cu iepurele.

He ! Măria Ta ești de curînd venit la noi, nu știi de cite belele ne-au scăpat doina și hora romînească și lăutarii de le-au păstrat cum își păstrează fata mare fecioria. Dacă n'am fi avut doină și horă de mult am fi jucat *piporul* în locul *brîului* și poate astăzi în loc de «*bună ziua vere*» ne-am fi zis «*zdrasti gospodin*».

Și d'ăia mă gândiți să 'ți scriu răvașu-asta și să mă rog de Măria Ta să 'ți mai aduci aminte și de noi în sfaturile Măriei Tale. Și pe lîngă dragostea ce ne-o arăta-o stăpînire, cînd o da D-zeu d'o veni și vremea aceea, să ne mai scoată din necazuri și nevoi, să nu lași Măria Ta să ne copleșească cîntecetele alea — de le zice pe la București poezii — și umblă astăzi și pe la noi pîn gura lăutarilor ; c'o să fie păcat și de noi și de Măria Ta.

De noi, c'o să ne instrăimăm și o să ne abatem inima de la dragostea codrului în care se 'ngîna cucul și presura la coada văieii ; de Măria Ta, că n'o să măi ai unde să-ți răcorești sufletul îmbiesit de-atitea griji, cînd 'ți-o arde să conăcești la cite-o poală de pădure în toiul verii. Căci de subt umbra gorunilor n'o să măi răsbată doina romînească, ci te-ei pomeni cu cine știe ce biziială, de-o să-ți rupă inima jalea și ciuda că n'ați fost destoinici, nici Măria Ta nici sfetnicii Măriei Tale, să păstrați ce bruma cîntec ne rămăsese și nouă de la moși, strămoși.

Cu doina, Măria Ta, ne-am măi putut, pină azi, alege de rudă pe sămîntă din puzderia de neamuri străine, cum s'alege floarea paștelui din mijlocul burienilor bune de rinză, de vătămătură și de scrinteală la cap.

Să nu 'ți fie cu supărare, că îndrăzniiu să stau de vorbă cu luminata față a Măriei Tale. Am auzit și eă de la unu și de la altu

că ai multă dragoste de norod și d'ăia puseii pe băiatu lui ginere-meu să scrie după cum i-am spus eă și pe cum eă vedea și Măria Ta.

Și dacă 'ți-ei măi fi aducînd aminte, ne cunoaștem de la 81, de cînd veniui și eă la București cu alți tovarăși de-ai noștri de la 48 ; — cînd te încoronași Măria Ta și se hotări și drumu țării noastre p'alături cu alte împărății.

Și-așa cum zic, să ieși seamă, Măria Ta, să nu se 'nstreineze sufletul norodului și măi bagă inimă în sfetnicii Măriei Tale, să se gîndească măi cu temei și cu folos la talpa țării ; — că dumnealor, barim sînt romîni d'ai noștri, get-beget, coada vacii. Să n'ajungă vremea să venim la scările tronului să ne plîngem că sfetnicii Măriei Tale nu umblă să ne crească ci umblă să ne prăpădească.

Să fil sănătos Măria Ta și să 'ți dea D-zeu zile să sarați cununile feciorului ai mare al nepotului Măriei Tale.

Neacșu Pompieru
din Toplița.
pr. conform. T. Dușu.

D-ra Eugenia Ciucurescu, viitoarea stea a tragediei române.

CONTUL UNUI ZUGRAV

însărcinat cu repararea unei biserici

1) Am pus coadă nouă cocoșului lui Sf. Petru și i-am îndreptat creasta : lei	3 —
2) Am pus pe cruce pe tilharul din dreapta care căzuse și i-am pus un deget nou	2. —
3) Am pus o aripă arhanghelului Gavril și i-am îndreptat gîtul	4. —
4) Am spălat pe servitoarea lui Caiafa și i-am pus roșu pe obraz	6. —
5) Am reînnoit cerul, am eurățat luna și am adăogat două stele	8.50
6) Am înroșit focul în iad, am pus o coadă nouă lui Lucifer și i-am îndreptat un corn	4. —
7) Am reparat haina Sfîntului Pafnutie și i-am pus doi nasturi la vestă	3.75
8) Fiului lui Tobia care călătorește cu Arhanghelul Gavril i-am pus o curea nouă la traistă.	1.30
9) Am spălat urechile măgarului lui Balaam și l'am potcovit	3. —
10) Am smolit corabia lui Noe și i-am pus două pinze noi.	7.95
11) Am dres broasca de la ușa raiului și am încirionțat părul unui inger	3.10
Total	lei 46.60

PENTRU BEȚIVANI

Scumpii mei bețivani, ascultați ce s'a întâmplat în Rusia.

Cică a murit un muscal în vîrstă de 117 ani, care nu băuse în viața lui nici un gram de băutură alcoolică.

Mare triumf pentru ligile, antialcoolice rușești! Mare reclamă în jurul acestui Mathusalem! Vedeți, oameni buni, dacă nu vă otrăviți cu alcool pînă la ce vîrstă înaintată ajungeți!...

Dar ce se întâmplă?

Peste cite-va zile vine vestea că a murit în vîrstă de 127 de ani un muscal care toată viața lui nu știuse ce-i aia apă.

Prin urmare... à la vôtre, iubii aperiiviști!

UN TOAST PENTRU AVICULTURA

Intr'unul din saloanele Berăriei Cooperative, cu prilejul închiderii expoziției de avicultură de la șosea, d. medic veterinar Jocu, harnicul organizator al acestei expoziții, a reunit la un banchet intim pe reprezentanții presei și pe alți cîți-va oameni de inimă, de talent și de chef.

Reprezentantul ziarului *Zeflemeaua* a ridicat următorul toast:

Domnilor,

Intr'o țară în care, din nenorocire, găinăria se cultivă pe o scară întinsă, a început din fericire să se cultive și găinile. Onoare celor cari au simțit nevoia d'a crea o societate de avicultură! Onoare lui Jocu, care ne-a dat ocazia să admirăm activitatea acestei societăți, înghebind frumoasa expoziție de la șosea!

Ați vizitat, domnilor reprezentanți ai presei, această minunată expoziție. Și fiind-că se zice că gazetarii au mîncat picioare de găină, expresie pitorească prin care românul designază pe cei cari dau în vileag tot ce află, ați smuls cu toții câte o pană din superbe gîste expuse la Hugo, și-ați comunicat pe dată marelui public impresiunile excelente ce v'au lăsat cele văzute acolo.

Ați fost porumbeii voiajori cari în sborul... condeiului ați dus vestea n toată țara că munca în alianță cu inteligența pot repurta ori-ce triumf.

Bine-ați făcut, căci avicultorii noștri și în special Jocu, pe care am plăcerea să-l cunosc de aproape, merită elogiile d-v.

Jocu e un om care nu s'a împăunat nici odată cu pene străine. El nu e ca acele bufnițe cari cobesc vecinică-că nimic bun nu se poate face în România și deci singura lor acțiune se mărginește... a critica ceea ce fac alții, și apoi își ascund capul ca struțul și și închipuiesc că nimeni nu mai le vede isprăvile. El nu este ca acei sterili elaponi intelectuali! Jocu e un pui de romin pururi neobosit, ideile pe cari le clocește mintea-i ageră ies repede victorioase din ou. Urmărind realizarea unei asemenea idei pe care o crede bună și de folos obștesc,

el merge înainte hotărît, înfruntînd toate dificultățile, cari nu s'ating de el cum nu s'atinge apa murdară de penetele lebedei

Dacă toți românii ar fi ca el, atunci vorba poetului:

Atunci și acel corb sărman
Iar aquilă s'ar face!

Dar destul cu toastul meu în limbă păsărească, destul, căci mi-e teamă să nu îmi spuneți că prea mă rătoesc și — ce-i mai grav — să nu se găsească p'aici vr'un mierloiu care să mă fluere sub gravul pretext că numai un om cu sticleți poate să vorbească așa — ceea-ce zău, ar fi curat colac peste pupază și m'ar face să plec ca o curcă plouată din mijlocul acestui cuib de cordiale petreceri

Destul cu vorbă multă, căci tie-care pasăre pe limba ei piere și d'alminteri n'aș putea face alt-ceva de cit să repet ca un papagal meșteșugitele laude pe cari d-voastră, meșterii condeiului, le-ați adus deja lui Jocu și societății de avicultură.

Să trecem la fapte, și să bem în sănătatea excelentului Jocu și a tuturor bravilor săi tovarăși de muncă și de isbindă.

D. Sfinx, publicist de clasa I-a. Ghici ghicitoarea mea: nu l' cheamă pe Sfinx, G. Mărunțeanu?

Am decretat și decretăm, am promulgat și promulgăm:

Corpurile legiuitoare se deschid în ziua de.... cînd toți onor. reprezentanți ai Națiunii, cum și toate rudele și amicii lor vor cumpăra

PARLAMENTUL ROMÂN

Un foarte frumos album conținînd fotografiile și biografiile deputaților și senatorilor, publicațiune datorita cunoștințelor ziaristi d-nii G. D. Niculescu și Valturescu.

„Parlamentul Român” va apare în curînd de sub presa.

CARTEA DE AUR A „ZEFLEMELEI”

D. Macedonescu, profesor inteligent și om de inimă, doritor ca ziarul *Zeflemeaua* să ia un avînt și mai considerabil, ne-a făcut o frumoasă donație: s'a angajat să plateasca din cassetă d-sale particulară toate cheltuelile de expediție a foilor ce trimitem numeroșilor noștri abonați actuali precum și nenumăraților abonați viitori.

Drept care îl inseriem în cartea de aur double a *Zeflemelei*.

In numărul de astăzi reproducem micșorate cite-va din siluetele d-lui Auterot despre care am vorbit în numărul trecut. Aceste

SILUETE BUCUREȘTENE

sunt de-o asemănare frapantă.

Vom continua în numărul viitor. Rugăm deci persoanele cari posedă asemenea siluete să ni le împrumute spre a le zincografia, apoi le vom restitui.

SIMPATILE NOASTRE

D. Theodor Theodorini

Deputat și avocat Ploestean. N'a ofensat statuia Libertății cu nici-un discurs, asta nu înseamnă însă că suferă de răgușală cronică precum suferă mulți din celebrii bărbați de stat din Parlament și de aiurea. Din potrivă, e orator cu fond și cu lipici la vorbă; pledoariile d-sale, în deosebire, par-că s' măsliute: oștiștig la sigur. Îi place politica serioasă, nu cea cu masalale, tîmbălău, vizite nocturne la Statuie și alte „galibardisme” eminate ploeștene.

E unul din probabilii șefi ai liberalilor ploeșteni. Are multe șanse de partea d-sale: probitate ireproșabilă, cultură, poziție socială solidă, și — în fine — îi mai lipsea celebritatea pe care l-o oferă astăzi gratis și franco „Zeflemeaua”, trecîndu-l la ca-tastiful celor simpatici.

— Încotro?

— La librărie să cumpăr volumul lui Sfinx

SUFLLETE DE FEMEÎ

— Ce are Sfinx asta cu femeile?

— Dacă se vinde bine.

Cu începere de la numărul de față, ziarul „Zeflemeaua”, doritoare să ia o mai întinsă dezvoltare și încurajată de bună-voința cu care e întîmpinată de publicul cititor, va apare în

Două-spre-zece pagini în loc de opt

cu numeroase ilustrațiuni și cu o bogată materie.

De oare-ce a trebuit să sporim numărul colaboratorilor și pentru că cheltuelile de tipar, hîrtie, etc. au crescut simțitor,

un număr va costa 20 de bani

însă am menținut

abonamentul tot 8 lei pe an și 4 pe șase luni.

„Zeflemeaua” va continua să ofere și pe viitor premii cititorilor și abonaților săi și va căuta să introducă neîncetat îmbunătățiri spre a corespunde genileței publicului care a îmbrățișat-o cu atîta căldură și a făcut din ea cel mai răspîndit ziar umoristic din țară.

ADMINISTRAȚIA

DULCEAȚĂ AMARĂ

— Său : cum laudă criticul Antemireanu pe poetul Stătescu —

Binăcuvintată fie bătrina «critică jurnalistă» de odinioară, său «critică judecătorească» cum o numesc unii ! Ea nu umbla cu mofturi. Dacă un scriitor era bun, zicea că-i bun ; dacă era rău, zicea că-i rău. Simple sentințe de tribunal, da ; dar sentințe motivate de dreptate și tot-d'una în acord cu opinia publicului cititor inteligent.

A răsărit însă o altă critică mai savantă, mai complicată, critica modernă său științifică, așa de profundă că nu mai știi când laudă ori prăpădește pe un literat.

Reflecțiile acestea le făcui după ce am citit un articol al tinărului dar deja ilustrului meu amic Al. Antemireanu, articol în care, sub titlul «Un talent nou», face recensia unui volum de versuri de curind apărut : *Dor de ducă*, datorit unui domn ofițer I. Stătescu ce-i mai zice și *Naia*.

Titlul articolului amicului Antemireanu va face de sigur pe ori-cine să creadă că nu va găsi într'insul de cit ditirambi, lirism, tămie, spre glorificarea d-lui Stătescu.

Și, când colo, iată ce aprecieri spicuesc din acest articol asupra «noului talent» :

1) «In ceea ce privește forma, *Naia* are greșeli dintre cele mai supărătoare pentru ureche și puține sunt poeziile în care ritmul e totdeauna corect.»

2) «Adesea nu observă nici reguli elementare de metrică și uneori găsim chiar versuri cari... nu sunt versuri de loc ; apoi cacofonii neertabile, rime șubrede și de multe ori prea banale.»

3) «... multele lui defecte...»

4) «Autorului îi lipsește o suficientă cultură literară și în deosebi poetică...»

5) «Fondul poeziilor lui *Naia* nu este caracterizat printr'o concepție extraordinară de puternică, ci din lucruri mai toate spuse și știute.»

Așa laudă amicul Antemireanu pe d. Stătescu și din cele cinci premise de mai sus trage concluzia că :

«*Naia* e un poet, și un poet de mult talent».

Mersi !

Laudele astea levantine și bizantine seamănă ca două picături de apă cu cunoscuțele versuri ale mucalității nostru anecdotist Th. Speranță :

Nuhâm e un biet samsar,
Cu nevasta mea e frate,
Dar incolo-i un măgar.

De-aș fi eu în locul d-lui Stătescu, drept recunoștință pentru așa grozave laude, aș băga sabia în burta țivilului de nu mai mi-ar zice «un talent nou» cât ar trăi !

Sandernagor.

D. C. Gheorghiu frizer, milionar, băiat frumos și candidat de 'nsurătoare.

STROFE ȘI APOSTROFE

GREVA BĂRBIERILOR

Bărbierii din Capitală, în fața d. Spanac (?!) său pus în grevă, în semn de protestare contra acelor patroni cari-au scuzat prețul unui ras.

(Ziarle).

Să taie numai barbișoane
Și păr cu foarfecele lor
S'au săturat. Ei vor cupoane
Să le rezeze din cotor.

S'au pus în grevă. Zău e lată,
Să știți cu toți că ne-am topit,
Vom purta chică nefrizată
Și bărbi ca de mitropolit.

Vai cine o să ne mai tundă
Și să ne rază cu dichis ?
Nenorocirea-i mai profundă
De cât cel mai profund abis.

Ah, da-r-ar Domnu să le treacă
Greviștilor al lor necaz,
Să și scoată iar briciul din teacă !
Contrar, far'de săpun îi raz ;

Și-o să le trag și-o fricțiune
Ca să le piară poșta 'n veci
D'a cere — după cum se spune —
P'un ras un leu și bani cincizeci.

Și-o să le trag și-un perdaf prima...
Dar... astăzi nu mai îi combat,
Căci văd că mi merge'n răspăr rima
Și versu-i cam nepieptănat !

Cyrano.

Atragem atenția cititorilor asupra admirabilei anecdote *Tam*, pusă 'n versuri de d. P. Liciu, talentatul artist de la Teatrul Național.

EPIGRAMA

Amicul meu Haralamb Lecca
Va avea iar un succes «boeuf»
Cu piesa lui în patru acte
69¹⁾.

Cineinat.

1) Noua piesă a d-lui Lecca este intitulată «66» ; dar autorul constrins de rimă a fost nevoit să pună : 69.

CONFLICTUL TURCO-TURC

Un căutor filotim ne trimite un afiș al ziarului «Epoca» în fruntea căruia stă scris cu litere mari :

Turcia dă satisfacție TURCIEI ! ?

Cu alte cuvinte vorba ăluia : își dă singură cu .. șecspir !

CHIRIAȘUL FĂRĂ COPII

(Scena reprezintă cabinetul secției VI. Un birou, canapea, scaune, pe perete e atârnată fotografia noului Prefect. Se aude o bătaie la ușă. Intră un proprietar și unul din chiriașii săi).

Proprietarul (chiriașului). Iată-ne în fața d-lui Comisar, o să vadă d-lui cine are dreptate.

Chiriașul. Sigur c'o să vadă cine are dreptate.

Proprietarul. D-ta trebuia să'mi spuți din nainte

Chiriașul. Ce să spuți ?

Comisarul (netezindu-și favoritele). Vă rog, d-lor, să'mi faceți și mie cunoscută cearta d-voastră.

Propr. M'a insultat, d-le comisar, 'mi-a spus că dacă nu sunt mulțumit, pot să mă due să mă spinzur.

Chir. Nu'i o insultă, ci un sfat.

Comis. (mângându-și favoritele). Un sfat care lasă mult de dorit. Consiliul d-tale e în contra societății. Noi căutăm tot posibilul ca să punem stavilă sinuciderilor, cari iaă din ce în ce proporțiuni mari mai ales la noi și d-ta om cult vii să dai ast-fel de consilii ? În tot cazul nu văd că e cazul să interviu.

Propr. Păi d-le comisar, m'a 'nșelat.

Chir. Nu-i adevărat !

Comis. Mă rog, ajungeți la fapt odată.

Propr. Iată cum s'a ntimplat d-le comisar, d-lui e un șarlatan.

Comis. Înaintea mea nu'ți dau voce să insulți.

Chir. Am să'ți sparg capul, nătărăule !

Comis. Înaintea mea nu'ți dau voce s'a-meniinți.

Propr. Să vă spun cum s'a ntimplat. Acum cîte-va zile d-lui, se prezintă la mine, zicindu'mi c'ar vrea să ia un apartament. Îi arăt camerile, îi plac, îi spun prețul, ne 'nvoim, imi dă arvuna, dar îi pun condiție înainte de toate, că închiriez casa la un domn fără copii. Dumnealui mă asigură că n'are.

Chir. Intr'adevăr.

Comis. Păi bine, pină acum nu văd nimic.

Pr. Ce să vezi d-ta d-le ? A venit e'un regiment de copii ! Azi dimineață au făcut o gălăgie infernală, au spart geamurile, au dat drumul la apă... Acuma, spune, nu m'ai înșelat ?

Chir. Dar de fel !

Comis. Cu toate acestea d-le trebuia să 'ndeplinești condițiunile, de, dacă ai copii...

Chir. Dar, v'asigur d-le comisar că n'am.

Propr. Cum, d-le adică poți să pretinzi...

Comis. Cum nu aveți d-le ? Dumnealui spune c'aveți un regiment.

Chir. Dar v'asigur d-le comisar, nu sunt ai mei, sunt ai nevestei, am luat-o văduvă.

Gérardo.

T A M !

De la Iași, odinioară, acum șapte sau opt ani,
La America, se spune, pleacă groază de jidani.
Gara ajunsese-o havră: Zbieret, țipăt, tâmbălău.
Tot atunci cu ei plecat-a și Ghidale din Hârlău,
Iar apoi la dracu 'n praznic cu gheșefturi s'au tot dus
Care cum 'i-a tăiat capul: unii 'n jos și alții 'n sus.

Trec așa doi ani de zile... Numai iacă într'o Joi,
Ori o Vineri în spre șabăt, hop Ghidale innapoși.
Veste mare 'n jidătime! Toți se 'ntrec a'l întreba:
— Ce mă faci tu moi Ghidale? Te-ai întors în țara ta?
— Știi că a murit Naftule?—Ai făcut vr'un ghișeft mare?
— Chimper pui? întreabă unul ce-avea un pui de vânzare.
...Și așa din una 'n alta, ba cu rost, ba fără rost,
Iacă Șulăm că 'l întreabă: — Moi Ghidale unde-ai fost?
— Unde n'am fost să 'ntrebi Șulăm, zice-ovreiul îngimfat;
Piste toată lume 'ntreagă, piste tot m'am vuitat!
La Americă, la Hamburg, la Eghipt, Palēstină,
Piste Africă, Culcută, și la urm'am fost în Chină.
— Ci vurbști tocmai la Chină?! Ș'ai stat mult? întreab' Avrum.
— Ei! am stat și de nevoie... pentru n'aveam bani de drum.
— Atunci ce-ai făcut Ghidale?—Ce am fcut? Ei, stai să vezi:
Am învățat chinezește și-am tras capă la Chinezi.
— Ci vurbști tu moi Ghidali? Chinezește știi deja?
— Cum să nu știi când acolo am vurbit numai așa.

Iacă Leiba intră 'n vorbă tot mușcind dintr'un salam.
— Moi, cum zici cupac la Chină?—La cupac?... Ii zice tam.
— Ci vurbști tu moi Ghidale? Zice tam, chiar tam-nisam?
...Da' la doi cupaci cum zice?—Ei, la doi... zice tam-tam.
— Ce frimos e chinezește
Și Ghidale fain vurbște!
— Da' pudure cum si chiamă? il întreabă un haham.
— Ha? pudure? Vrei puduree? Tam tiriram tiriram tam tam.
Tam tam tam tiriram tam tam
Tam tiriram tiriram tam tam.
— Ho ți-ajungă moi Ghidale, par' că ce nivee am!
— Stai că nu-i gata pudure... tam tiriram tiriram tam tam
Tam tam tam tiriram tam tam
Tam tiriram tiriram tam tam
Tam etc.

P. Lieiu.

POEMĂ IN PROZĂ

Noaptea pășea agale, învăluind tot orașul
cu mantia sa întunecoasă. Ici și colo se vedea
câte un glob electric aprins.

Sunetul monoton al vre-unui tramvay;
șueratul vre-unui sergent, care prinsese un
controlor de buzunare; strigătul băeților ce
vinde «Ivinimentul», cu sinuciderea senzațio-
nală a unui casier, mai stricău liniștea ce pre-
domina.

Zic liniște, de oare-ce pe la aceste ore,
mai toată lumea mânăncă. Doar vre-o «damă»,
parfumată cu «mosc», cu o rochie verde
«crapaud», mai umblă pe stradă, căutând un
tovarăș singurătății sale; căci otelierul cere
plata odăiei dumneaei.

Două umbre trec grăbite spre grădina Co-
poului. «Ea»: demnă elevă de externat; «el»
tot elev de externat—de zece ori repetent—
pentru simplul motiv, că în loc să învețe, co-
mănea versuri.

Cu capul rezemat de umărul lui Georgică,

Tinea pășea alene, scoțind din când în când
câte un «of» dureros.

Ajunși sub proverbialul tei, tinerii se a-
șezară pe bancă, îmbrățișându-se, par' că ar fi
vrut să se mănince unul pe altul.

Ce-i drept, putea să le fie foame de oare-ce,
pentru plăcerea de a fi împreună, lăsase și
masă și tot.

— Georgică dragă, zise Tineuța, tu faci
poezii?

— Cum să nu fac Tineuțo, eu nu-s romin?
Nu cunoști vorba lui Alexandri: «Românul e
născut poet»? Tinea nu mai îndrăzni să replice,
față de malta cultură a lui Georgică; care,
pentru a-și arăta amorul său, reluă:

— O! te iubese Tineuțo, cum Turcii iu-
bese papucul lui Mahomet... Fără tine nu aș
putea trăi, după cum nu poate trăi capul fără
corp. Tu nu știi încă ce-i amorul. Amorul este
ea o fiară sălbatecă prinsă, a cărei cușcă este
inima. Numai tu poți fi «dresorul» care s'o
liniștești!

De odată se auziră niște pași, scirțind pe

nisipul uscat. Era tot un Romeo și o Julietă;
o voce emoțională se auzea:

— O! tu îmi ușurezi viața, după cum «lo-
garitimi» îmi ușurează calculele. Dacă soarta
lva face să ne putem căsători, voi prefera
calculul înmulțirii; iar în caz contrar, voi
prefera «scăderea»... o sticlă cu otravă va
scădea două suflete, dintre atitea câte sunt în
ume. Când sunt lângă tine, suferința mea e
nulă, pe când fericirea este de «n» ori mai
mare.

— Da—replcă o voce mai pițigăiată—și
tu-mi ușurezi viața, cum îmi ușurează «Dic-
ționarul» traducerea. Te ador, nu alt-ceva...

Deodată tinăra pereche veni față în față,
cu inamorații de pe bancă Luna, care de o-
bicei este cea mai sigură casă de fier a se-
cretelor, de data aceasta a trădat... Razele ei
aurii au permis lui Georgică să observe în
noul «Romeo», pe profesorul său de mate-
matici; iar Tineuței, pe profesoara sa de ger-
mană.

Ce tablou îngrozitor!..

Iași.

Casto.

Vreți să petreceți o seară plăcută?
Duceți-vă la

Teatrul de Varietăți Boulevard

din localul Băilor Eforiei. Cu mari sacrificii,
Direcțiunea acestui Teatru a angajat o pleiadă
de artiști cari au reputat succese colosale în
cele mai mari orașe europene.

D. T. Orăscu, student în drept, june șic.

Mine apare primul număr din **Săptămîna**,
revistă scrisă de d. G. Panu.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI”

Georgi. Loco. Bucațiile ce ne trimiteți au
fost deja publicate și autorul lor nu sunteți Dv.
Costache Sucitu. Mediocru. Incercați să fa-
ceți ceva bun.

Trabuc Sincerescu. Nostimă, însă ve ru-
găm trimiteți-ne alt-ceva.

Niki Percea. Marin de la «Adevărul» e baiat
simpatic și deci inviolabil pentru «Zeflemeaua».

Jorj Flachnetti. Nu mi amintesc să ve fi
cunoscut când-va. Numele dv.?

Amedeu. V'am făcut pe plac.

P. Poezia «Ad amicum» ne face să bănuim
că ați putea scrie ceva și mai cu haz. Prin ur-
mare, așteptăm.

Mișto. Nu's tocmai mișto versurile d-tale.

Aurel Călinescu. Ideea dv. are șanse de
succes. Noi însă nu ne ocupăm cu afaceri de edi-
tură. Adresați-vă librăriei Alcalay sau Sococ.

Invisibil. Nepublicabilă.

Costache Modestu. Nu s'a prezentat nimeni
Celor-l'alți. Răspunsul în numărul viitor.

O CUGETARE

O cugetare a amicului Panait Macri după reprezentarea piesei *Două prietene*:

«Ferește-mă Doamne de prietene, că de actori o să mă ferească eu».

D. Iancu Brezeanu, zis cu drept cuvânt candelamburul Teatrului Național.

ROMANTIC

I

— Bună ziua, conte.
— Bună ziua, marchize.
— Ce faci?
— Bine. Dumneata?
— Bine.
— Ce face marchiza?
— E bine. Contesa e bine?
— Acum a venit de la castel.
— De la castel?
— Da, marchize.
— De cite zile?
— De trei zile, marchize?
— De trei zile!
— Ce te face să te miri?
— Ah! nimic...
— Mă faci curios, marchize.
— Curios, de ce? Mi s'a părut...
— Ce?
— Că am zărit'o în trăsura acum o săptămână...
A! În trăsura?...
— Și pe unde?
— Nu 'mi amintesc bine locul. În fine?
— În fine?..
— Complimentele mele doamnei contese.
— Ii voi comunica.
— La revedere, domnule conte!
— La revedere, marchize... Drace! Mi de bombe!

II

— Cunoști tu pe marchizul Adolf?
— Il cunosc stăpâne.
— Ce fel de om e?
— E un crai și jumătate.
— Un crai?
— Da!
— Să 'mi chemi pe profesorul meu de scrimă?
— Am înțeles.
— Și...
— Ordonafi...
— Să 'mi cureți pistoalele de rugină.
— Sunt curățate...

— De când?
— De erî.
— Bine. Să așezi în fundul parcului tabla cu cercuri...
— Ce voiți să faceți?
— Să incerc pistoalele... Să dau la semn...
— Vor fi gata.
— Bine. Acum du-te după profesor.
— Am plecat.
— Drace! Mi de tunete!

III

— Bună ziua, contesă...
— Bună ziua, Raul...
— Ce faci, d-nă?
— Brodez...
— Fantaziî...
— Tocmaî...
— Fantaziî amoroase?
— Ai ghicit...
— Vă amuzează?
— Grozav de mult.
— Și cam ce subiect, d-nă?
— O idilă...
— Vă plac idilele?
— Mă 'nebunesc...
— De ce d-nă?
— E ceva frumos...
— Frumos? Ce găsiți așa frumos?
— Tinerețea și iubirea...
— Doamnă!
— Ce te miră?
— Mă miră...
— Nu știți că asta e pasiunea mea?
— Ce?
— Broderia.
— Atât?
— Poate mai am și altele...
— Și altele?
— Vezi bine, ca omu...
— Omul trebuie să aibă pasiuni?
— Fără să vrea. Natura așa e...
— Natura?... Rău...
— N'am ce să fac...
— Doamnă, ce idee ai d-ta de Adolf?
— Adolf? Băiat încântător...
— Incântător?
— Și frumos...
— Și frumos!...
— Și cavaler perfect.
— Și cavaler perfect!
— Se 'mbracă bine...
— Așa!
— Călăreț perfect!
— Perfect!
— Dansează minunat...
— Minunat!
— Simpatie la toată lumea...
— La toată lumea?
— Natural...
— Și dumitale?
— Ce 'ntrebare? Eu îl ador...
— Il adorî?
— Il divinizezi?
— Așa?
— Nicî nu se cuvîne alt-fel...
— Doamnă!
— Ce e? Conte de ce tremuri?
— Adio doamnă! Mi de tunete! (iese)

IV

— Ești o canalie, domnule marchiz...
— Nu pricep... Totuși vei plăti insultele...

V

— Trage, domnule conte!
— Se aude un țipăt... Dacă nu mă înșel...
— Marchizul e mort, d-le conte...
— Mort! 'Mf-a plătit...

VI

— Ați plins, d-nă contesă...
— Da! N'am avut dreptate?
— Dreptate? de ce?
— Scena ce 'mi-ai făcut...
— Am fost în dreptul meu...
— De ce?
— De ce? Mai întrebî...
— Dar...
— Dar ce?
— Am pedepsit pe vinovat...
— Pe care vinovat?
— Contesă...
— Conte...
— Nu te 'nțeleg...
— Ah! Doamnă!
— Mă apucă capul. Nu 'nțeleg...
— Te faci că nu înțelegî...
— Mă jur...
— Nu te mai jura...
— Explică 'mi te rog...
— Știi tot...
— Spune 'mi te rog...
— Știi tot...
— Nu știu nimic...
— Te prefaci...
— Ah! mă simt rău.
— Se poate...
— Conte, ești în prada unei vedenii...
— Doamnă!
— Linistește-te... E de ne 'nchipuit...
— Adevărat...
— Inebunesc.
— Dar când vei auzi...
— Ce să aud?
— Ah! ah!
— Ce să aud?
— Ai să te cutremuri, doamnă.
— Să mă cutremur?
— Da! Ai să te îngrozești!
— Da!
— Ai să mori de durere...
— Da!
— Ce-am greșit?
— Știi d-ta...
— Inc'o dată te rog, spune 'mi...
— Să 'ți spun?
— Da.
— Ei bine...
— Ei bine...
— Adolf nu mă e viu!
— Nu mă e viu?
— Da!
— Ah! mor!
— Iți pare rău?
— Ah! mă sting...
— Cred, doamnă?
— Ce ți-a făcut? Nenorocitul...
— Nenorocî?

—Sërmanul copil !
 —Copil ?
 —Ah ! Dragă Adolf.
 —Indrăznești să 'i zici dragă ?
 —Dar cum să nu-i zic ?
 —Rușine !
 —Rușine. E frate-meu, domnule conte !
 —Ce zice ea ? Frate-său...
 —Ah ! Conte !
 —Dar nu e vorba de fratele-tău... ci...
 —De cine, dară ?
 —De marchizul Adolf...
 —Marchizul Adolf !... Ah respir...
 —De care Adolf 'mi-ai vorbit tu ?
 —Ah ! de frățiorul meu...
 —El e gentil ?
 —El.
 —El e frumos ?
 —El.
 —El danțează, vinează ?
 —El.
 —Ah ! ce greșeală am făcut !
 —Consolează-te conte...
 —Am crezut că 'ți face curte ?
 —Conte, sărută-mă
 —Dragă contesă !
 —Dragă conte !
 —Uită-te dulce la mine.
 —Contesă te-am turburat.
 —Erai furios...
 —Contesă mîngie-mă.

VII

—Conte, te iubesc,
 —Contesă, te ador !
 —Ce drăguț ești !
 —Ce frumoasă ești !
 —Astă-zî eșim călări ?
 —Nu.
 —De ce ?
 —'Mi-e frică...
 —De ce ?
 —Te sărută vîntul...
 —Ah !
 —Te mîngie razele soarelui...
 —Ah !
 —Se ating fluturii da părul tău...
 —Văd...
 —Că te iubesc...
 —Da ! sunt fericită...

D. Teleor

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Ploești

Sic transit gloria Gogoșae ! Acestea erau cuvintele care fluturau—cu tot frigul—pe buzele societății rîcișilor cari s'au făcut frați de cruce cu pasagiul Cooperativei.

Intrucliva rîcișii aveau dreptate, căci ce mai însemna pentru atențiunea publicului nea Niță Gogoșae dacă lingă magazinul său de piele medaliată se mutase coana Ghizela cu ai ei «*Panorama de coroane mortuare*». Chiar dacă ilustra Adela de la chantant ar aduce ospelul său în numitul pasaj, curiositatea rîcișilor n'ar fi mai mare de cît acum. E ceva abdominal, ca să zic așa.

Și care să fie cauza ?

Voii cere avizul lui Imasse—un fleac de

june care epatase prin corespondențele sale pe savantul fustolog Chițibuș, făcînd pe acesta să-l creadă femeie pîn' în ultimul moment.

Imaginațiunea mea însă se întunecă și... miș de tunete ! gata eram să uit pe eminentul corespondent Iulius ! Iehova să nu-ți mai știe casa—ilustre semit—dacă nu te vei pune la dispoziția mea într'o chestie așa de vitală... Dar ce ved' ? Anche voi Bazare, Lipianu, Rădulescu, 'anche tu Bibi mi donate il signo del'assistenza di una massima celebre : les amis, ennemis... ? Dumnezeu sunt trădat sub chiar egida uriașului Prușan, trubadurul de la «*Prafortița*» ? Puterile mă părăsesc, nervii mă apucă și tremur mă abitir ca Ghiță Calu sau ca un bancher român cînd iscălește un efect de plată. Dar în momentele astea de crudă încercare, o damă voalată mă persecută cu privirea căutînd să mă seducă mephistofelicește. Nenorocito, n'am de cît trei lei și cinci-zeci pentru *Le Déluge* al lui Sienkiewicz și ferească zeul librăriei Socek (care și-a deschis o sucursală : librăria, nu zeul) să mă atragă înainte de a pune pasul în pragul numitei prăvălii ! Darnu, cereasca faptură se vede că mi-a zărit rosătura de la gulerul paltonului, căci ca prin farmec a dispărut după o perdea de rețea fină. Trăiască *le Déluge*, mi-am zis atunci bîgînd mîinile în buzunare în semn de mulțumire sufletească.

C.

Madam Băr, casierița Berăriei Cooperative.

Brăila

Unu' ichiiofag.

De ce mînincă Costea pește
 La ori-ce masă cu-atît zel ?
 Ar vrea pe toți să-i devoreze,
 Ca să rămîie numai el.

Adio la Brăila.

Plec la *Corabia* cu *barca*.
 Dar mi se pare că amorul
 O să m'aducă la Brăila
 Cu *vaporul* !

Cincinnati.

Piatra-N.

M'sieur le Directeur,

Voilà, je ne peu correspondre qu'en français !.. Vraiment, n'est pas littéraire d'écrire en roumain — cette langue barbare, presque inconnue, dans ce pays, que des moujiks... Notre littérature doit être une littérature fran-

çaise, purement. Qu'est ce que c'est que ça la littérature roumaine ?.. hê ? !.. hà ? !..

Toutes les langues, bref, il faut devenir, volens nolens, françaises. Par exemple la langue bohème, c'est à dire : *rumèa gianào*, à : *so mai carè* ? cit : comment allez-vous ? ; à : *mai beșào*—très bien ; à : *gianès galès* ?—parlez-vous français ? ; à : *gianò*—je parle... etc., etc.

Autrefois je continuerai ce vocabulaire.

Dans cette village, Pierre d'Allemand, mon cher, il y a plus des juifs. Ils sont sales ; mais leur teint blanc me fait jaloux. *Baroi* et *Galăi*, c'est à dire des roumains et des français sont rares, et tous, avec moi, formons le high-life. Ils parlent un mélange vicieux franco-roumain, deux mots français et deux roumains, par exemple : ma chère, *sî veș*, mon mari. *him și* nous ce soir ?.. Avec mon fr... mon directeur, je les épate... parol... honneur !

révérence,

von Radouleskeau.

NB. Il faudrait que les romans français, p. ex. l'alphabet, le code des manières... etc. qu'ils soient traduits en roumain, pour ma facilité de les apprendre ; mais pour notre littérature originale, mon cher, c'est autre chose...

von R.

p. c. Kar.

Câmpulung

In Cîmpulung activitate,
 Elita din societate
 Muncește pînă dă pe spate :
 Cicoana mea brelanuri scoate
 Și perde pînă nu mai poate.

Napoleon,—nu 'i un secret—
 Joacă teribil tabinet,
 N. Andrițoiu dișcută «'neet»
 Ce fac miniștrii 'n cabinet,
 Alexe zice că 'i poet

Nea Ghiță cu politiale,
 Costică trage cațialmale
 Și Sache anunță opt carale,
 Iar Leon pierde la parale
 De și din toți e cel mai tare.

Ghicuță cu filologie,
 X. Y. Z. cite-o beție,
 Baronul e'n curtuoașie,
 Un «Dublu v» face-o prostie
 Și Maître altă aia 'n iie.

La «Fany» sufletu'și desgheț,
 Dar fetele se țin la preț,
 Un preț unflat și gogoneț,
 Iordache șeade într'un coțet
 Ca 'ntr'o cetate, ca la Metz.

Ăl mai grozav e însă Nică
 O cafenea el o ridică ;
 Cîtînd gazetele pe dos
 Tot Nică 'i mai atrațios ;
 Zadarnic alții se încere :
 Nică ori-cînd își face cere.

Domnu Conte

Fraulein Ghizela, casierita cafenelei Kubler, muza intelectualilor cari beau capușinare și scriu poeme geniale.

H u

A pățit-o doctorul ca zis o ea pînă acuma pe socoteala lumii! Vorbătoare tuzului: *chaqun à son tour*. De alt-... o orașului nostru nu pare a fi favorabilă pentru doctori. Cînd unul, cînd altul, se învîrtesc împrejurul aceluiaș cere, alții într'un mod activ, alții pasiv.

Ha, ha, ha! Doctorul credea că lumea s'a oprit în loc odată cu d-sa, acum cite-va zecimi de ani de cînd a zis adio pozitivismului și a devenit idealist și clasic. He! He! idealismul o fi el frumos, dar lumea nouă a devenit avar de pozitivistă; cit de puțin dar să fie!.. Vorba unui filozof: *cogito ergo sum!* Dar doctorul nostru... mai cogito? A contempla, e frumos, dar să contemplezi mereu, fără să dai semn de viață, iată ceva care nu se împacă cu spiritul practic de azi... Doctorul a visat mult; dar n'a agitat de loc; de aci tulburări vizuale, un munte de consecințe funeste...

Dar ce-a pățit doctorul?

Lată, nene, de tot a pățit-o doctorul.

Așa de-odată mai erî seara pe cînd se afla la un prieten, se scoală și zicînd: «mă duc să vîd cit s'a urcat termometrul», o rupe la goană pe ușă. Prietenul, care știa că doctorul are une ori fierbințeli la cap, își isprăvi țigarea în liniște, ca un conte la începutul capitolului. S-o fi dus să-și măsoare căldura capului, gîndea pietenul.

Ei, și pe urmă?

Ajuns în camera sa de culcare, doctorul dă să pue mîna pe termometru, dar care-î fu spaima cînd în loc de termometru se pomeni în mînă cu un chipiū. *Sacre nom de Dieu*, strigă doctorul, după obiceiul lui vechiū, asta nu-î centigrad... În interval, chipiul începu să sboare ca un aero-plan, iar doctorul căzu turtă jos.

Ei, și pe urmă?

Pe urmă lumea vorbea așa:

— Ce-î cu chipiul, monșer? Adevărat că doctorul a văzut mai erî seară un chipiū?

— Chipiul a fost chipiū, dar n'a fost chipiū!

— Ce mai paradox și ăsta!

— Să mă explic: a fost chipiū, dar n'a fost chiar chipiū.

— Atunci n'a fost nimie.

— Ba a fost!

— Nu înțeleg.

— Hm! Era fesul de noapte al doctorului, înpodobit cu puține firețuri, pentru ca să-î dea aspectul mai juvenil, cînd îl va fi pus pe cap.

— Ce-o fi fost ce n'o fi fost, azi nimeni nu-l mai numește de cit: doctorul chipiū.

Slatina

Că e Mișu onorabil,
Lucrul e incontestabil;
Dară ce-î mai regretabil:
C'a devenit lamentabil.

Gest

O ANECDOTA

Anachreon nu putea să sufere flautul.
Un prieten care-î cunoștea mania asta îl întrebă într'o zi:

— Cunoști ceva care să fie mai insuportabil ca un flaut?

— Da.

— Ce?

— Două flaute.

CĂDOURILE „ZEFLEMELEI“

Concurenții la premiile No. 5

Pe lingă abonați, au concurat următorii cititori:

Bucuresei: D-ra Elena Daniilescu, d-nii Titi Dimitrescu, Max Lebaudy, Georghi, Costache Suci, Mateescu student, Jean France, d-ra Virginia Leliva, d-nii L. Vasilescu, Gheorghe Polțer student, George C. Frunzeanu, R. Argintaru, d-r Gh. P. Vlahide, Joseph I. Arié, Paul Drăgulescu, Etienne Chicosche, Lionel Porn, Vasile Ionescu, Nicolae Dinicu elev al Conservatorului, Vasile Condemin, Dumitru Pavelescu, D. Perianu, Gică R. student, E. Pișca avocat, Alex. D. Daniel, N. Străjescu student, R. N. Georman, George Mihail Moisescu student, Solomon Greitzer, Gr. G. Soutzo, D. Varlam, Paul Botzan, Iancu Dănescu berar, D. Evolceanu, Anton Constantinescu, Bengescu, Ecatherine (cafeneaua Union) N. C. Bădulescu student, Vasiliu din Galați, Nicu Apostolescu, N. Barzon, I. Pantelimon (Direcția poștelor și telegrafelor, Nicolai PISOIU, Moritz G. Marcus, Aurel Babeș, Fric, d-ra Irma, d. Gogu Martinian, Șerban Răducanu student.

Gara Vințileanca: D-nii S. Nestorescu, P. Rădulescu.

Iași: D-nii Casto, V. S. Panaitescu, Constantin Grigorescu, Gică de la Iași.

Dorohoi: D-ra Valeria Maxim.

Mărășești: D-nii Ion Filip, casier al gărei, Șt. Dobrescu.

Birlad: D-nii Mauriciu I. Witzlind, Arthur Anastasiu, Dim. A. Fazacaș, farmacist.

Gara Fintinele: D-ra Fanny.

Huși: D. Leon Laxer.

Tulcea: D. Jean C. Andrian.

Giurgiu: D-nii Marsy, Gelo, Ion V. Dimitriu.

Tirgu-Jiū: D-ra Emilia P. Bărbulescu, Căcărli.

Pitești: D-na Echatherina Mihăescu-Syrius, d-nii Tănăsică C. Constantinescu-Tassian, Alex. Furdiescu avocat, d-ra Lisette Radouleano, d. Aurel Eliad, Aureliu Albu-Crin.

Craiova: D. S. Theodor, Jorj Flachnetty, d-ra Poll. D. S. Rid, N. Georgescu-Schmidt, tip.

Ploesci: D-nii Gomital Predenza, George V. Gheorghiu, Ghiță Girardin, Ștefan N. Gheorghiu, d-ra Constance Cantemir, d. George Mihăescu.

Focșani: D-nii Nicolae N. Costescu, P. Roman (farmacia A. Stinner).

Roman: D-nii Fedor, Al. C. Gheorghiu, Măx Haber, V. Mitulescu, Ix.

Brăila: D-nii Pandele V. Tuțescu, d-șoara Marieta Vultureanu, d. Emil Bercovici, Heinrich Blumberg, V. A. Pirjolescu, Const. N. B. Puyan, C. Mihăilescu, Vasile Paul, Aurel I. Panea, Marco Liebreich.

Galați: D-nii Amilcar Anibalescu, Ștefan Mușat.

Drăgășani: D-nu Tonu Totuică, spițer.

Constanța: Bai Ganciu, marinar.

Gara Cucuteni: D. Narcis.

Călărași: D. Amedeu Georgescu.

Tirgoviște: D. G. Pester.

Buzău: D. S. Rădulescu.

Hirlău: D. Gh. Constantin.

Mizil: D. Steluș C. Gheorghiu.

Slatina: D-ra Marie Jiroveanu.

Gara Prahova: D. Vasilescu-Olteanu.

Herța: D. V. A. Creciunescu, grefier.

Tg.-Neamțu: D. V. M. Theodoriu.

Adjud: D. Strul Abramovici.

Tirgu-Oena: D. Joseph Kräimer.

Ciștișătorii

Au fost favorizați de noroc:

1) D-ra Valeria Maxim, strada Carmen Sylva No. 73, Dorohoi, care a ciștiștigat o caricatură în culori.

2) Abonatul nostru d. d-r Niculescu din Cimpina o sută cărți de vizită.

3) D. Gheorghe Polțer, strada Brezoianu, No. 23, București un volum *Strofe și apostrofe*, și unul, *De inimă albastră*.

4) D. N. Barzon, publicist, București, un pachet țigări specialitate.

5) D. Pandele V. Tuțescu, Bulevardul Carol No. 277, Braila, volumul *Janu* al d-lor Leonescu și Tuțescu.

Premiile au fost expediate imediat franco la adresele sus indicate.

Premiile Numărului 6

La numărul viitor abonații precum și cititorii cari ne vor trimite bonul de premii vor concura prin trageră la sorți la ciștiștigarea următoarelor:

1) Două volume: *Manuel de langue française* par L. Bachelin et J. B. Hétrat, în valoare de 6 lei.

2) O elegantă scrumiera japoneză.

3) O sticlă de compot și un flacon de mustuleț, ambele de calitate extrafină, din fabrica Staicovici.

4) Un volum de *Strofe și apostrofe*.

Abonații au avantajul d'a nu se mai osteni cu trimiterea bonului; ci concurează de drept.

Numele concurenților sunt publicate în ziar.

BANCHETUL SILVICULTORILOR

Silvicultorii au dat deunăzi un banchet în onoarea d-lui Popovici, șeful serviciului silvic, și autor al unor celebre și pădurețe circulări.

Un amic al nostru care-a azistat la banchet ne-a promis o dare de seamă amănunțită; a băut însă atita șampanie că numai la numărul viitor sperăm că își va putea relua pana.

Ne mărginim de o cam dată să spunem că unul dintre convivi, d. Klein, în mijlocul entuziasmului general, i-a tras un toast d-lui Popovici, de la «defrișat» nu alt-eeva.

— Pădure fără uscături nu se putea! exclama un partizan al d-lui Popovici.

— Lasă-l domnule că combate bine Klein, replică altul, e mic și-al naibi!

— Aș! e un adevărat herăstrău!

— Ba, pardon, e chereștea bună domnule.

— Ori cum o fi, nu era frumos ca tocmai un silvicultor d'ai noștri să se facă coadă de topor și să lovească în Popovici ca 'ntr'un buștean!...

PENTRU CADOURILE „ZEFLEMELEI“ No. 6

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește la Berăria Cooperativă (Piața Teatrului) și mâncări calde preparate de un maestru bucătar înadins angajat. Numai cu un leu se poate dejuna excelent. — In această modestă sumă intră două feluri de mâncare, un pahar de neintrecuta bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu, după preferința consumatorului.

CASA FONDATA LA ANUL 1859

**PAPETERIE-LIBRARIA
ȘI CULORI FINE**

LA PENIȚA DE SCRIS

BICIOVSKI

CALEA VICTORIEI 51, Piața Teatrului

— BUCURESCI —

FURNITURI DE CANCELARIE

ARTICOLE DE SCRIS ȘI DE DESEMN

Registre de contabilitate

CĂRȚI DE VISITĂ

COLORI FINE PENTRU PICTURĂ

AQUARELLE

Expozițiune permanentă de tablouri executate în țară.

Obiecte de pictură

LECRĂRI DE BELLE ARTE

TABLOURI, etc.

STABILIMENT

DE

LEGATORIE DE CĂRȚI

3, Str. Mihai-Vodă, 3

Grăbiți-vă și cumpărați

CELE DIN URMA

POESII

de Radu D. Rosetti.

UN MAGASIN IDEAL

Voți voi cu puține spese
Să consumați delicatose?
Adresa primilor băcani
E: DRAGOMIR & DELATEIȘANI!

Doriți ca dînd puțin lei noui
Să inecați ori-ce nevoi
Intr'un bun vin de Drăgășani?
Tot DRAGOMIR & DELATEIȘANI!

Din cauză că'n țară-i criză
«Eftin și bun» aū ca deviză;
Haideți deci nobili gentelmani
La DRAGOMIR & DELATEIȘANI!

A apărut:

ESCURSIUNEA IN GRECIA

DE

PANAIT MACRI

Cu numeroase desene și fotografii
PREȚUL 45 BANI.

La 1 Noembrie apare

„FACLA”

revistă literară, științifică, economică, etc.

Prețul unui număr: 15 bani.

Urăm ca *Facla* să lumineze frumos, iar cititorii să eclereze idem.

D-nii librari și debitanți de ziare din provincie sunt rugați să ne anunțe la vreme în caz când numărul foilor trimise nu este suficient.

„DROGHERIA UNIVERSALA”

TOMA BRĂTULESCU

București,— Calea Griviței No. 145,— București

CEREȚI **„REGINA”**

APĂ DENTIFRICE CU CALITĂȚI ADMIRABILE

— NUMAI 1 LEU FLACONUL —

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT, AVOCAT

CONSULTAȚIUNI 8-10 A. M.

STRADA MERCUR 10

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat

ADVOCAT

București.

Smârdan, 53.

MAGASINUL DE COLONIALE ȘI DELICATESE

S. G. ȘERBANESCU

— Calea Victoriei, colț cu Str. Regală —

ORIGINALE ROMURI DE BREMEN

ASORTIMENT DE BISCUȚI

ADEVĂRATE ICRE NEGRE DE TAIGAN

Cea mai bună

SUNCĂ DE PRAGA

Localul cel mai recomandat pentru întîlnire la aperitive

VINURI TONICE

VINURI DE DESERT

VINURI DE MASĂ

ȘI SINGURUL DEPOSIT AL TUTULOR

MARCILOR DE CHAMPAGNE

**CITIȚI
SUFLETE DE FEMEI**

ROMAN PSICOLOGIC

DE CUNOSCUTUL PUBLICIST

SPINX

PREȚUL 1 LEU

De vânzare la librării. Se trimete și în ori-ce parte franco.

Adresa: SPINX, Francemasonă, 52

BUCURESCI

A APĂRUT:

ELEMENTE DE DENTISTICA

— Clinică și Operatorie —

VOLUMUL I cu 400 Pag. și 106 Fig.

Higiena dinților și gurei, Cariea dentară și tratamentul ei

de dr. D. D. NICULESCU

Prețul 5 franci. — Deposit la autor: Bulev.

Carol 12, și la Librăria L. Alcalay, București.

SOCIETATEA COOPERATIVĂ ROMÂNĂ DE AVICULTURĂ

DIRECTOR: G. JOCU

ZILNIC: PASERI INDIGENE ȘI STREINE

TAIAȚE ȘI NETAIAȚE

OUË PROASPETE, UNT PROASPAT ȘI DE GATIT

UNT ÎN FORME

Lapte dulce și miere de la ADMINISTRAȚIA DOMENIULUI COROANEI PERIS

IN CURÎND DESCHIDEREA MĂCELĂRIEI SISTEMATICE

BUCURESCI, CALEA VICTORIEI 88.

MUȘTAR **DIAFAN**
SI CU
MUȘTULEȚ

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale
DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**
STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE MARIESCU
DENTIST

53, CALEA VICTORIEI

BUCUREȘTI

LICEUL

ACADEMIA ȘI ȘCOALA COMERCIALA

VIRGILIU POPESCU

Str. General Florescu, 6-8 — Telefon, 117

AL DOILEA AN DE FUNCȚIONARE

CURSURI PRIMARE, LICEALE, COMERCIALE

După programa Statului și **ACADEMIA COMERCIALĂ**
pentru

BACALAUREAȚI ȘI FUNCȚIONARI

Cursuri de limbi moderne cu profesori speciali din Germania,
Elveția și Franța.

LIMBELE GERMANĂ ȘI FRANCEZĂ

OBLIGATORII chiar din **CLASELE PRIMARE**
pe lângă școala și academia comercială funcționează un

BIUROU COMERCIAL

în care pe lângă practica comercială se fac
și exerciții continue de corespondență comercială
ROMÂNĂ, GERMANĂ ȘI FRANCEZĂ

La examenele din Iunie și Septembrie, a. c. s'au
promovat și au dobândit certificate valabile 168 elevi

PROSPECTE LA CERERE

CEREȚI

CONSERVELE

STAICOVICI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA

A. ALTAN

FURNISORUL
Curței Princiare

STRADA BATIȘTE
BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINĂ —

Toți amicii noștri din provincie sunt rugați să ne ție în curent cu cele ce se petrec în orașele lor. Înștiințăm însă că nu vom publica decât corespondențele scurte, fără personalități ofensatoare și fără pornografii scandaloase. Glume nevinovate, da, cu plăcere

MARELE MAGASIN DE MUSICĂ

JEAN FEDER

BUCUREȘCI. — 54, CALEA VICTORIEI No. 54

(Lingă L'Indépendance Roumaine)

Cel mai mare deposit de

PIANE ȘI PIANINE

din cele mai renumite fabrici

Bechstein, Boesendorfer, Schiedmayer, Roenisch,
Hardt Rosenkranz etc.

Vinzarea se face cu **BANII GATA** și în **RATE LUNARE**
în condițiuni avantajoase

PIANELE VECHI SE PRIMESC ÎN SCHIMB

INCHEIERARE DE PIANE

MARE DEPOSIT DE INSTRUMENTE MUSICALE

Viori (vechi și noi) Violoncele, Flaute, Mandoline, Țitere etc.,

COARDE FINE

GRAPHOPHOANE AMERICANE

DUPĂ TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERĂRIA

COOPERATIVĂ

— PIAȚA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelentele mâncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.